

עניית דבר שבקדושה בטלפון

אמן, ברכו וקדושה

סוכה נא, ב

תניא רבי יהודה אומר מי שלא ראה דיופלוסטון של אלכסנדריא של מצרים לא ראה בכבודן של ישראל ... ובימה של עץ באמצעיתה וחזן הכנסת עומד עליה והסודרין בידו, וכיון שהגיע לענות אמן (שהיה שליח שלפני התיבה גומר ברכתו והן לא היו יכולין כולן לשמוע קולו, רש"י), הלה מניף בסודר וכל העם עונין אמן.

שוע"ר סי' נה

כב וכל זה לענין צירוף או להוציא י"ח אבל אם היו עשרה במקום אחד ואומרים קדיש או קדושה יכול לענות עמהם כל השומע קולם אפילו הוא בבית אחר לגמרי ואפילו כמה בתים מפסיקים ביניהם מפני שאפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים ויש אומרים שמכל מקום צריך שלא יהיה מפסיק טינוף או עבודה זרה שהיא חשובה כצואה לענין זה ויש לחוש לדבריהם.

שוע"ר סי' נז

ב ואם אמר בלחש יש אומרים שמי שלא שמעא ממנו ברכו אלא שמע הקהל שסביביו עונין אחריו ברוך ה' כו' אינו יכול לענות עמהם אלא עונה אחריהם אמן ויש מי שאומר שאם ט' שמעו ממנו ברכו ועונין אחריו יכולים כל הקהל לענות עמהם כיון שיש כאן עשרה האומרים דבר שבקדושה וכן עיקר כמ"ש בסי' קכ"ד (עיי' במ"א שם).

ציונים שם

כי ראית המ"א [בסי' קכד ס"ק יח] מאלכסנדריא [סוכה נא, ב] היא תשובה נצחת.

שוע"ר סי' קכד

יא ואפילו אם לא שמע הברכה כלל, רק שומע צבור עונין אמן ויודע על איזה ברכה קאי, יענה עמהם. וכן בקדיש וקדושה וברכו.

מ"א שם

יח וכן בקדיש וקדושה וברכו, דלא מקרי ברכה שנתחייב בה אלא דבר שמחוייב לאומרו ביחיד דאם לא כן קשה האיך יצאו באלכסנדריא בקדיש וברכו.

שוע"ר שם

יא וכן בקדיש וקדושה וברכו כל שלא סיימו רוב הצבור עונה עמהם אף על פי שלא שמעו (כלו) מפני הש"ץ ... ואף להאומרים שכל שהוא מחוייב בדבר אינו יוצא ידי חובתו בענייה עד שישמע, מכל מקום אינו נקרא מחוייב בדבר לענין זה, אלא בדבר שמחוייב לאמרו אף ביחיד, משא"כ בקדיש וקדושה וברכו.

שוע"ר סי' קכה

א כשם שמצות קדיש היא שהש"ץ אומר יתגדל ויתקדש כו' בשביל כל הציבור, והם עונים אחריו אמן יהא שמיה רבא, כך היא מצות הקדושה לכתחילה שיאמר הש"ץ נקדישך או נקדש, והציבור שותקין ומכוונים למה שהש"ץ אומר, עד שמגיע לקדושה, ואז עונין הצבור קדוש, וכן בלעומתם [וב]בדברי קדשך ואפילו אם יש ט' ויותר השומעים ומכוונים לש"ץ (...ולש"ץ יש ט' השומעים ומכוונים לו ולו מי שומע). ואם רצה לומר מלה במלה עם הש"ץ בלחש, אין איסור בדבר, שכיון שהם אומרים כל מלה ומלה יחדיו, אמירת שניהם נחשבת כאחת...

וכל זה ביחיד, אבל אם כל הצבור נהגו לומר נקדישך עם הש"ץ, אף על פי שאין אומרים בלחש מלה במלה עם הש"ץ, אין למחות, כיון שמקדישין בעשרה ... רשאים כולם לומר נקדש, כמו שאומרים קדוש וברוך ... ויש נוהגין כן מטעם הידוע להם אפילו שלא מדוחק לומר כל נוסח הקדושה עם הש"ץ מלה במלה בלחש, ותיבת נקדישך ונעריצך וקדוש קדוש בקול רם.

שוע"ר סי' קלא

ג אפילו יחיד המתפלל בביתו כשמתפלל בשעה שהציבור מתפלל בבית הכנסת יכול ליפול עמהם בשעה שהם נופלים שהרי הוא כאלו עומד עמהם שאפילו מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים כל שיש עשרה במקום אחד כמו שנתבאר בסי' נ"ה.